

This objective of this research were to study on background of national park staff, their practices for visitor safety, and the relationship between staff's background and visitor safety practices. The study samples were 200 staff from 4 national parks. Questionnaire was used to collect data. The survey data were analyzed by descriptive statistics, Correlation Analysis, and Multiple Regression Analysis.

The study found that most national park staff or 22.5% completed high school level of education. They had 4.88 years working experience with the national parks. The majority of them or 51% has high level of knowledge relating to visitor safety, 59% received few pieces of information on visitor safety practice, 54% had few training experience in the same topic, and 49% practiced visitor safety measures occasionally. Hypothesis testing found that two independent variables significantly influenced visitor safety practices of national park staff and accounted for 37.3 percent of variance in the practices. These included receiving of information on visitor safety practices (Beta=.166; t=2.0707; Sig=.0.007) and training experience on visitor safety practices (Beta=0.523; t=8.507; Sig=0.000). The study recommended that the National Park Division should provide more information and training on visitor safety to their staff.

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะพื้นฐานของเจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติ การปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ด้านความปลอดภัยของผู้มาเยือนอุทยานแห่งชาติ และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะพื้นฐานกับการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ด้านความปลอดภัยของผู้มาเยือนอุทยานแห่งชาติ กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาประกอบด้วยเจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติ จำนวน 200 คน ผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนา และทดสอบสมมติฐานโดยใช้การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ และการวิเคราะห์การถดถอยพหุ

ผลการศึกษา พบว่า เจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 22.5 จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา มีระยะเวลาในการปฏิบัติงานเฉลี่ย 4.88 ปี ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 51.0 มีความรู้ในการให้ความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวในระดับมาก ร้อยละ 59.0 ได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการนักท่องเที่ยวด้านความปลอดภัยน้อย ร้อยละ 54.0 เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับการจัดการนักท่องเที่ยวด้านความปลอดภัย และร้อยละ 49.5 มีการปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดการนักท่องเที่ยวด้านความปลอดภัยนาน ๆ ครั้ง ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่ามี ตัวแปรอิสระ 2 ตัว ที่มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติเกี่ยวกับความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ การได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการนักท่องเที่ยวด้านความปลอดภัย (Beta = 0.166; t = 2.0707; Sig = 0.007) และการฝึกอบรมเกี่ยวกับการจัดการนักท่องเที่ยวด้านความปลอดภัย (Beta = 0.523; t = 8.507; Sig = 0.000) โดยก่อให้เกิดความผันแปรในการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติร้อยละ 37.3 ($R^2 = 37.3$) ผลการศึกษานำไปสู่ข้อเสนอแนะที่จะให้มีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร และจัดการฝึกอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวให้กับเจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติเพิ่มขึ้น